

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2016. szeptember 15.*ⁱ

„Előzetes döntéshozatal — Információs társadalom — Szolgáltatások szabad mozgása — Professzionális vezeték nélküli helyi hálózat (WLAN) — A nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel — Közvetítő szolgáltatók felelőssége — Egyszerű továbbítás — 2000/31/EK irányelv — 12. cikk — A felelősség korlátozása — E hálózat ismeretlen felhasználója — A jogosult védelem alatt álló műhöz fűződő jogainak megsértése — A hálózat biztonsági védelemmel való ellátására vonatkozó kötelezettség — Szakmai felelősségbiztosítás”

A C-484/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht München I (I. sz. müncheni területi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2014. november 3-án érkezett, 2014. szeptember 18-i határozatával terjesztett elő az előtte

Tobias Mc Fadden

és

a **Sony Music Entertainment Germany GmbH**

között folyamatban levő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, D. Šváby, J. Malenovský (előadó), M. Safjan és M. Vilaras bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. december 9-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- T. Mc Fadden képviseletében A. Hufschmid és C. Fritz Rechtsanwälte,
- a Sony Music Entertainment Germany GmbH képviseletében B. Frommer, R. Bisle és M. Hügel Rechtsanwälte,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

i — A jelen szöveg 79. pontjában, továbbá rendelkező részének 5) pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.

– az Európai Bizottság képviselőjében K.-P. Wojcik és F. Wilman, meghatalmazotti minőségben,
a főtanácsnok indítványának a 2016. március 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL 2000., L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.) 12. cikke (1) bekezdésének értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet a Tobias Mc Fadden és a Sony Music Entertainment Germany GmbH (a továbbiakban: Sony Music) között annak tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, hogy fennáll-e Tobias Mc Fadden felelőssége amiatt, hogy harmadik személy a T. Mc Fadden által működtetett vezeték nélküli helyi hálózatot (*Wireless local area network* [WLAN]) arra használta, hogy egy Sony Music által előállított hangfelvételt engedély nélkül hozzáférhetővé tegyen a nyilvánosság számára.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 98/34 irányelv

- 3 Az Európai Parlament és a Tanács 1998. június 22-én elfogadta a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról [helyesen: a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás megállapításáról] szóló 98/34/EK irányelvet (HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.) (a továbbiakban: 98/34 irányelv), amelyet az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 8. o.) módosított.
- 4 A 98/34 irányelv (2) és (19) preambulumbekkezdése a következőket írja elő:
„(2) mivel a[z EK-] Szerződés 59. és 60. cikke [jelenleg EUMSZ 46. és 57. cikk] értelmében vett szolgáltatások széles köre számára hasznosak lesznek az információs társadalom által távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott lehetőségek;
[...]
(19) mivel a[z EK-] Szerződés 60. cikke [jelenleg EUMSZ 57. cikk] szerint, a Bíróság esetjogának értelmezésében, a »szolgáltatás« olyan szolgáltatást jelent, amelyet általában térítés ellenében nyújtanak; mivel ez az ismerv hiányzik azon tevékenységek esetében, amelyeket az állam kötelezettségei keretében, gazdasági megfontolások mellőzésével végez, különösen társadalmi, kulturális, oktatási és igazságügyi területen [...]».

- 5 A 98/34 irányelv 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

[...]

2. »szolgáltatás«: az információs társadalom bármely szolgáltatása, azaz bármely, általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás.

[...]”

A 2000/31 irányelv

- 6 A 2000/31 irányelv (18), (41), (42) és (50) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„(18) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások a számítógépes hálózatokon keresztül végzett gazdasági tevékenységek széles skáláját ölelik fel; [...] az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nem korlátozódnak csupán azokra a szolgáltatásokra, amelyek online szerződéskötést eredményeznek, hanem – amennyiben gazdasági tevékenységként jelennek meg – olyan szolgáltatásokat is magukban foglalnak, amelyekért az igénybe vevők nem fizetnek, mint például az online információszolgáltatás vagy online kereskedelmi tájékoztatás, vagy az adatok kereséséhez, az azokhoz való hozzáféréshez vagy azok visszakereséséhez eszközt nyújtó szolgáltatások; az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások olyan szolgáltatásokat is magukban foglalnak, amelyek [...] egy hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosításából [...] állnak.

[...]

(41) Ez az irányelv megvalósítja az érdekek egyensúlyát, és meghatározza azokat az elveket, amelyeken ágazati megállapodások és szabványok alapulhatnak.

(42) Az ebben az irányelvben megállapított, felelősség alóli mentességek csak azokra az esetekre vonatkoznak, amelyekben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó tevékenysége olyan hírközlő hálózat működtetésének és az ahhoz való hozzáférés biztosításának technikai folyamatára korlátozódik, amely hálózaton keresztül harmadik személyek által rendelkezésre bocsátott adatokat továbbítanak és ideiglenesen tárolnak, a továbbítás hatékonyabbá tételének kizárólagos céljával; ez a tevékenység pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű, ami azt is jelenti, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtónak sem tudomása nincs a továbbított, illetve tárolt adatról, se nem kezeli azt az adatot [helyesen: szolgáltatást nyújtónak nincsen tudomása a továbbított, illetve tárolt adatról, és nem gyakorol felette ellenőrzést sem].

[...]

(50) Fontos, hogy a szerzői jog és szomszédos jogok bizonyos vonatkozásainak az információs társadalomban történő harmonizációjáról szóló, tervezett irányelv és ez az irányelv hasonló időszakban lépjen hatályba annak érdekében, hogy a közvetítő szolgáltatóknak a szerzői jog és szomszédos jogok megsértésével kapcsolatos felelősségére vonatkozóan közösségi szinten világos szabályozási keret jöjjön létre.”

7 Ezen irányelv „Fogalommeghatározások” címet viselő 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) »információs társadalommal összefüggő szolgáltatások»: a [...] 98/34 [...] irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti szolgáltatások;
- b) »szolgáltató»: minden, információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személy;

[...]”

8 Az említett irányelv II. fejezetének „A közvetítő szolgáltatók felelőssége” című 4. szakasza tartalmazza a 12–15. cikket.

9 Ugyanezen irányelv „Egyszerű továbbítás” című 12. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információnak hírközlő hálózaton keresztül történő továbbításából vagy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosításából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség a továbbított információért, azzal a feltétellel, hogy nem a szolgáltató:

- a) kezdeményezi az adatátvitelt;
- b) választja ki az adatátvitel címzettjét, és
- c) választja meg vagy módosítja a továbbított információt.

[...]

(3) Ez a cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszerével összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék.”

10 A 2000/31 irányelv „Gyorsítótárolóban történő rögzítés (caching)” című 13. cikkének (1) bekezdése a következőket tartalmazza:

„(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információnak hírközlő hálózaton keresztül történő továbbításából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség az információ automatikus, közbenső és átmeneti tárolásáért, amennyiben ez azzal a kizárólagos céllal történik, hogy az információ későbbi továbbítását a szolgáltatás más igénybe vevői számára azok kérésére hatékonyabbá tegye, azzal a feltétellel, hogy:

- a) a szolgáltató nem módosítja az információt;
- b) a szolgáltató megfelel az információhoz való hozzáféréssel kapcsolatos feltételeknek;
- c) a szolgáltató betartja az információk frissítése tekintetében az ágazatban széles körben elismert és alkalmazott szabályokat;
- d) a szolgáltató a technológiát csak az ágazatban széles körben elfogadott és alkalmazott jogszerű módon használja arra a célra, hogy adatokat szerezzen az információ felhasználásáról; valamint

e) a szolgáltató haladéktalanul intézkedik a tárolt információ törléséről vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről, amint ténylegesen tudomást szerez arról, hogy az információt az adatátvitel forrásánál törölték a hálózatról vagy megszüntették az ahhoz való hozzáférést, vagy bíróság, illetve közigazgatási hatóság rendelte el a törlést vagy a hozzáférés megszüntetését.”

11 Ezen irányelv „Tárhelyszolgáltatás” című 14. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért, azzal a feltétellel, hogy:

- a) a szolgáltatónak nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának; vagy
- b) a szolgáltató, amint ilyenről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható arra az esetre, ha a szolgáltatás igénybe vevője a szolgáltató irányítása alatt vagy ellenőrzése mellett jár el.

(3) Ez a cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszereivel összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék, nem érinti továbbá a tagállamoknak azt a lehetőségét sem, hogy eljárásokat alakítsanak ki az információ eltávolításának vagy a hozzáférés megszüntetésének szabályozására.”

12 Az említett irányelv „Az általános nyomon követési kötelezettség hiánya” címet viselő 15. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok nem állapítanak meg a szolgáltatókat terhelő olyan általános kötelezettséget, amely szerint a 12., 13. és 14. cikk hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása során az általuk továbbított vagy tárolt információkat nyomon kellene követniük, sem olyan általános kötelezettséget, amely szerint jogellenes tevékenységre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálniuk.”

A 2001/29/EK irányelv

13 Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.)

„A hálózati környezetben megvalósított cselekményekért való felelősség nem csupán a szerzői jogot és a szomszédos jogokat érinti, hanem más területeket is, beleértve a jóhírnév megsértését, a megtévesztő reklámot és a védjegybitorlást, amelyeket horizontális megközelítésben a belső piacon [a 2000/31 irányelv] tárgyal, amely az információs társadalom szolgáltatásaihoz – beleértve az elektronikus kereskedelmet is – kapcsolódó számos jogi kérdést tisztáz és harmonizál. Ezt az irányelvet az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvhez hasonló időbeli keretek között kell átültetni, mivel az az irányelv olyan alapelvek és rendelkezések harmonizált kereteit állapítja meg, amelyek egyebek mellett ezen irányelv jelentős elemeire is vonatkoznak. Ez az irányelv nem érinti az említett irányelv felelősséggel kapcsolatos rendelkezéseit.”

A 2004/48/EK irányelv

- 14 A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 195., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) „Hatály” című 2. cikke ekként rendelkezik:

„[...]

(3) Ez az irányelv nem érinti:

a) [...] a 2000/31/EK irányelvet általában, valamint a 2000/31/EK irányelv 12–15. cikkét különösen;

[...]”

A német jog

- 15 Az elektronikus médiáról szóló, legutóbb a 2010. március 31-i törvénnyel (BGBl. I., 692. o.) módosított, 2007. február 26-i törvény (Telemediengesetz) (BGBl. I., 179. o.) 7–10. §-a a 2000/31 irányelv 12–15. cikkét ülteti át a nemzeti jogba.

- 16 Az elektronikus médiáról szóló törvény 7. §-ának szövege a következő:

„(1) A szolgáltatók az általános jogszabályi rendelkezések alapján tartoznak felelősséggel a felhasználás céljából rendelkezésre bocsátott saját információikért.

(2) A 8–10. § értelmében vett szolgáltatók nem kötelesek az általuk továbbított vagy tárolt információk nyomon követésére, illetve a jogellenes tevékenységre utaló tények vagy körülmények kivizsgálására. Az általános jogszabályi rendelkezésekben az információk eltávolítására, illetve felhasználásuk lehetetlenné tételére vonatkozóan előírt kötelezettségeket nem érinti, ha a 8–10. § alapján nem áll fenn a szolgáltató felelőssége. [...]”

- 17 Az elektronikus médiáról szóló törvény 8. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A szolgáltatók nem tartoznak felelősséggel az olyan idegen információkért, amelyeket hírközlő hálózaton keresztül továbbítanak, vagy amelyekhez felhasználás céljából hozzáférést biztosítanak, amennyiben:

1. nem ők kezdeményezik az adatátvitelt,
2. nem ők választják ki az adatátvitel címzettjét, és
3. nem ők választják meg vagy módosítják a továbbított információt.

Az első mondat nem alkalmazható abban az esetben, ha a szolgáltató a szolgáltatásának egyik igénybe vevőjével jogellenes cselekedetek elkövetése céljából szándékosan együttműködik.”

- 18 A legutóbb a 2013. október 1-jei törvénnyel (BGBl. I., 3728. o.) módosított, a szerzői és szomszédos jogokról szóló, 1965. szeptember 9-i törvény (Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte [Urheberrechtsgesetz], a továbbiakban: a szerzői és szomszédos jogokról szóló törvény) (BGBl. I., 1273. o.) 97. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) Azzal szemben, aki a szerzői jogokat vagy a jelen törvény által védett egyéb jogokat jogellenesen megsérti, a károsult személy a jogsértés megszüntetését, ismétlődő jogsértés veszélye esetén pedig eltiltást követelhet. Az eltiltáshoz való jog akkor is érvényesíthető, ha a jogsértés veszélye az első alkalommal áll fenn.

(2) Aki a cselekményt szándékosan vagy gondatlanságból elköveti, köteles megtéríteni az ennek következtében a károsult személynek okozott kárt. [...]”

- 19 A szerzői és szomszédos jogokról szóló, 1965. szeptember 9-i törvény 97a. §-ának a 2013. október 1-jei törvénnyel módosított változata a következőképpen rendelkezik:

„(1) A károsult személy a bírósági eljárás megindítása előtt köteles felszólítani a jogsértő személyt a jogsértés megszüntetésére, és lehetőséget biztosítani számára arra, hogy a vitát egy megfelelő kötbérrel biztosított, abbagyásra vonatkozó kötelezettségvállalás útján rendezze.

[...]

(3) Amennyiben a felszólítás jogos, [...] a szükséges költségek megtérítése követelhető. [...]”

Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtójának közvetett felelősségére vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlat (Störerhaftung)

- 20 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy a szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése esetén fennálló felelősség a német jogban származhat mind a jogsértő személy magatartásából (*Täterhaftung*), mind pedig harmadik személy magatartásából (*Störerhaftung*). A német bíróságok a szerzői jogról és szomszédos jogokról szóló törvény 97. §-át úgy értelmezik, hogy jogsértés esetén az a személy, aki anélkül, hogy a jogsértésben elkövetőként vagy közreműködőként részt venne, ahhoz bármely módon, szándékosan és kellő okozati összefüggés mellett hozzájárul, felelősségre vonható (*Störer*).
- 21 E tekintetben a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) a 2010. május 12-én a Sommer unseres Lebens ügyben hozott ítéletben (I ZR 121/08) megállapította, hogy „Störernek” tekinthető az internet-hozzáféréssel rendelkező wifihálózatot működtető magánszemély, amennyiben hálózatát nem tette jelszóval biztonságossá, ily módon lehetővé téve harmadik személyek számára a szerzői jog és a szomszédos jogok megsértését. Ezen ítélet szerint észszerű elvárás, hogy az ilyen hálózat működtetője biztonsági intézkedéseket tegyen, például jelszavas azonosítási rendszert használjon.

Az alapügy tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 22 T. Mc Fadden egy fény- és hangtechnika értékesítésével és bérbeadásával foglalkozó vállalkozás ügyvezetője.

- 23 A vállalkozása közvetlen környezetében egy vezeték nélküli helyi hálózatot működtet, amely ingyenes és névtelen internet-hozzáférést biztosít. Az internet-hozzáférés biztosításához T. Mc Fadden egy telekommunikációs vállalat szolgáltatásait használja. A hálózathoz való hozzáférést szándékosan nem védte le, hogy ezzel felkeltse a szomszédos üzletek ügyfeleinek, a járókelőknek és a szomszédoknak a figyelmét vállalkozására.
- 24 2010. szeptember 4. környékén T. Mc Fadden „mcfadden.de”-ről „freiheitstattangst.de”-re változtatta a hálózata nevét, utalva ezzel az adatvédelem mellett és a túlzott állami felügyelettel szemben szervezett demonstrációra.
- 25 Ugyanebben az időszakban a T. Mc Fadden által működtetett, vezeték nélküli helyi hálózaton keresztül egy zeneművet a jogosultak engedélye nélkül, ingyenesen hozzáférhetővé tettek az interneten. T. Mc Fadden azt állítja, hogy nem követte el az állítólagos jogsértést, ugyanakkor nem tudta kizárni, hogy a jogsértést a hálózatának egyik felhasználója követte el.
- 26 A Sony Music a zenemű hangfelvétel-előállítója.
- 27 2010. október 29-i levelével a Sony Music az említett zeneműhöz fűződő jogainak tiszteletben tartására szólította fel T. Mc Faddent.
- 28 E felszólítást követően T. Mc Fadden nemleges megállapítási keresetet („*negative Feststellungsklage*”) terjesztett elő a kérdést előterjesztő bírósághoz. A Sony Music válaszul több viszontkeresetet indított T. Mc Faddennel szemben, amelyek az alábbiakra irányultak: először is kártérítés fizetésére az említett zeneműhöz fűződő jogainak megsértéséhez kapcsolódó közvetlen felelőssége miatt; másodszor pénzbírság terhe mellett a jogsértés abbahagyására való kötelezésre, harmadszor a felszólítási és eljárási költségek megtérítésére.
- 29 2014. január 16-i, T. Mc Faddent elmarasztaló ítéletével a kérdést előterjesztő bíróság elutasította az utóbbi kérelmét, és a Sony Music viszontkereseteinek adott helyt.
- 30 T. Mc Fadden jogorvoslattal élt az ítélettel szemben, amelyben úgy érvelt, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését átültető német jogszabályi rendelkezések alapján kizárt a felelőssége.
- 31 A jogorvoslat alapján indult eljárásban a Sony Music elsődlegesen az említett ítélet helybenhagyását, másodlagosan pedig azt kérte, hogy a kérdést előterjesztő bíróság – amennyiben nem ismeri el T. Mc Fadden közvetlen felelősségét – a vezeték nélküli helyi hálózat felhasználóinak közvetett felelősségére (*Störerhaftung*) vonatkozó német ítélkezési gyakorlat alapján kötelezze T. Mc Faddent kártérítés fizetésére amiatt, hogy a vezeték nélküli helyi hálózatát nem védte le, és ezáltal lehetővé tette, hogy harmadik személyek megsértsék a Sony Musicot megillető jogokat.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelmében ismerteti, hogy álláspontja szerint nem személyesen T. Mc Fadden, hanem az ő vezeték nélküli helyi hálózatának egyik ismeretlen felhasználója követte el a Sony Music jogainak megsértését. Mindazonáltal fontolóra veszi T. Mc Fadden harmadik személyek magatartásáért való felelősségének (*Störerhaftung*) megállapítását amiatt, hogy a hálózatát nem védte le jelszóval, és ezáltal lehetővé tette, hogy ezt a jogsértést névtelenül elkövessék. A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor azt a kérdést teszi fel, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében foglalt – a német jogba az elektronikus médiáról szóló törvény 8. §-a (1) bekezdésének első mondatával átültetett – felelősség alóli mentesítés nem képezi-e akadályát T. Mc Fadden bármilyen mértékű felelősségre vonhatóságának.

33 Ilyen körülmények között a Landgericht München I (I. sz. müncheni területi bíróság, Németország) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- „1. Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének első fordulatát az ezen irányelvnek a 98/34 irányelv 1. cikkének 2. pontjára tekintettel értelmezett 2. cikkének a) pontjával összefüggésben, hogy az »általában térítés ellenében« kifejezés azt jelenti, hogy a nemzeti bíróságnak meg kell állapítania:
 - a) hogy az a konkrétan érintett személy, aki a szolgáltatói minőségre hivatkozik, e konkrét szolgáltatást általában térítés ellenében nyújtja-e, vagy
 - b) hogy egyáltalán léteznek-e a piacon olyan szolgáltatók, akik ilyen szolgáltatást vagy hasonló szolgáltatásokat térítés ellenében nyújtanak, vagy
 - c) hogy e szolgáltatások vagy hasonló szolgáltatások többségét térítés ellenében nyújtják-e?
2. Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének első fordulatát, hogy a »hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítás[a]« kifejezés azt jelenti, hogy az irányelvnek megfelelő hozzáférés-biztosítás szempontjából csak az bír jelentőséggel, hogy bekövetkezzen a valamely hírközlő hálózathoz (például az internethez) való hozzáférés biztosításában megnyilvánuló eredmény?
3. Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének első fordulatát az ezen irányelv 2. cikkének b) pontjával összefüggésben, hogy az említett irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében vett »[szolgáltatás]nyújt[áshoz]« elegendő, ha az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást csupán ténylegesen rendelkezésre bocsátják, a konkrét esetben tehát hozzáférhetővé tesznek egy nyílt WLAN-t [vezeték nélküli, helyi hálózatot], vagy ezen túlmenően például »reklámozásra« is szükség van?
4. Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének első fordulatát, hogy a »ne terhelje felelősség a továbbított információért« kifejezés azt jelenti, hogy főszabály szerint vagy legalábbis a szerzői jogok első ízben megállapított megsértése vonatkozásában ki vannak zárva a szerzői jogok megsértése által érintett személynek a hozzáférést nyújtó szolgáltatóval szembeni, eltiltásra, kártérítésre, a felszólítás költségeinek és a bírósági eljárási illetékek megfizetésére irányuló esetleges követelései?
5. Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének első fordulatát ugyanezen irányelv 12. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben, hogy a tagállamok nem tehetik lehetővé a nemzeti bíróság számára, hogy az ügy érdemére vonatkozó eljárásban arra kötelezze a hozzáférést nyújtó szolgáltatót, hogy a jövőben hagyjon fel annak harmadik személyek számára történő lehetővé tételével, hogy e harmadik személyek egy bizonyos szerzői jogi védelem alatt álló művet egy konkrét internetkapcsolaton keresztül fájlmegosztó weboldalak útján tegyenek elektronikusan letölthetővé?
6. Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének első fordulatát, hogy az alapeljárás körülményei között a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti szabályozás megfelelően alkalmazandó egy eltiltásra irányuló követelésre?
7. Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének első fordulatát az ezen irányelv 2. cikkének b) pontjával összefüggésben, hogy a szolgáltatóval szembeni követelmények kimerülnek abban, hogy szolgáltatónak minősül bármely, információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személy?
8. A hetedik kérdésre adandó nemleges válasz esetén milyen további követelmények támasztandók a szolgáltatóval szemben a 2000/31 irányelv 2. cikke b) pontjának értelmezése keretében?

9. Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének első fordulátát a szellemi tulajdonnak a tulajdonhoz való jogból eredő alapvető jogi védelmére (az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének (2) bekezdése), valamint a 2001/29 és 2004/48 irányelvekben elfogadott rendelkezésekre figyelemmel, valamint a tájékozódás szabadságára és a vállalkozás szabadságának uniós alapvető jogára (az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. cikke) figyelemmel, hogy az nem zárja ki, hogy a nemzeti bíróság [...] olyan határozatot hozzon, amely kényszerítő bírság terhe mellett arra kötelezi a hozzáférést nyújtó szolgáltatót, hogy a jövőben hagyjon fel annak harmadik személyek számára történő lehetővé tételével, hogy e harmadik személyek egy bizonyos szerzői jogi védelem alatt álló művet vagy abból származó részleteket egy konkrét internetkapcsolaton keresztül fájlmegosztó weboldalak útján (*peer-to-peer*) tegyenek elektronikusan letölthetővé, és a hozzáférést nyújtó szolgáltató szabadon választhatja meg az e határozatban foglaltaknak való megfelelés érdekében konkrétan megteendő műszaki intézkedéseket?
10. Akkor is így van-e ez, ha a hozzáférést nyújtó szolgáltató gyakorlatilag csak úgy felelhet meg a bírósági tiltásnak, ha az internetkapcsolatot megszünteti, vagy jelszóvédelemmel látja el, vagy minden azon keresztül futó közlést megvizsgál abból a szempontból, hogy az adott szerzői jogi védelem alatt álló művet újból jogellenesen továbbítják-e, amennyiben ez már eleve megállapítható, és nem csak a végrehajtási vagy szabálysértési eljárás során derül ki?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 34 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság első kérdésével annak eldöntését kéri a Bíróságtól, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdése alá tartozhat-e egy olyan szolgáltatás, mint amelyet az alapügyben szereplő felperes nyújt, és amely vezeték nélküli hírközlő hálózat nyilvános és ingyenes rendelkezésre bocsátására irányul.
- 35 E feltételek mellett úgy kell ezt értelmezni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság első kérdése lényegében arra vonatkozik, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését az ezen irányelv 2. cikkének a) pontjával és a 98/34 irányelv 1. cikkének 2. pontjával összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy egy olyan, az alapügyben szereplőhöz hasonló szolgáltatás, amelyet egy hírközlő hálózat működtetője nyújt, és amely a hálózatnak a nyilvánosság számára történő ingyenes rendelkezésre bocsátására irányul, az elsőként említett rendelkezés értelmében vett „információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak” minősül.
- 36 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy sem a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdése, sem ezen irányelv 2. cikke nem tartalmazza az „információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” fogalmának meghatározását. Az utóbbi cikk azonban e tekintetben visszautal a 98/34 irányelvre.
- 37 E vonatkozásban a 98/48 irányelv (2) és (19) preambulumbekkezdéséből egyrészt az következik, hogy a „szolgáltatás” 98/34 irányelvben használt fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az ugyanazt jelenti, mint az EUMSZ 57. cikkben szereplő fogalom. Márpedig az EUMSZ 57. cikk alapján a „szolgáltatás” rendszerint díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás.
- 38 Másrészt a 98/34 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az „információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” fogalma bármely olyan szolgáltatást magában foglal, amelyet általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtanak.

- 39 E feltételek mellett azt kell megállapítani, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében foglalt, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások körébe kizárólag az általában térítés ellenében nyújtott szolgáltatások tartoznak.
- 40 Ezt a megállapítást támasztja alá a 2000/31 irányelv (18) preambulumbekkezdése, amely kimondja, hogy bár az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nem korlátozódnak csupán azokra a szolgáltatásokra, amelyek online szerződéskötést eredményeznek, hanem más szolgáltatásokra is kiterjednek, ennek az a feltétele, hogy ezek a szolgáltatások gazdasági tevékenységként jelenjenek meg.
- 41 Mindezek ellenére ebből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy egy ingyenesen nyújtott, gazdasági jellegű szolgáltatás egyáltalán nem minősülhet a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak”. A szolgáltató által gazdasági tevékenysége keretében nyújtott szolgáltatás díját ugyanis nem szükségszerűen a szolgáltatás igénybe vevői fizetik meg (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 11-i Papasavvas-ítélet, C-291/13, EU:C:2014:2209, 28. és 29. pont).
- 42 Így van ez például abban az esetben, amikor az ingyenes szolgáltatást a szolgáltató az általa értékesített áruk vagy szolgáltatások reklámozása céljából nyújtja, és így e tevékenység költségét már beépítette az áruk vagy szolgáltatások vételárába (1988. április 26-i Bond van Adverteerders és társai ítélet, 352/85, EU:C:1988:196, 16. pont; 2000. április 11-i Deliège-ítélet, C-51/96 és C-191/97, EU:C:2000:199, 56. pont).
- 43 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését az ezen irányelv 2. cikkének a) pontjával és a 98/34 irányelv 1. cikkének 2. pontjával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy egy olyan, az alapügyben szereplőhöz hasonló szolgáltatás, amelyet egy hírközlő hálózat működtetője nyújt, és amely a hálózatnak a nyilvánosság számára történő ingyenes rendelkezésre bocsátására irányul, az elsőként említett rendelkezés értelmében vett „információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak” minősül abban az esetben, ha azt az érintett szolgáltató az általa értékesített áruk vagy az általa nyújtott szolgáltatások reklámozása céljából nyújtja.

A második és a harmadik kérdésről

- 44 A kérdést előterjesztő bíróság együttesen vizsgálendő második és harmadik kérdése lényegében arra irányul, hogy úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítására irányuló, e rendelkezésben említett szolgáltatás nyújtásához elegendő, ha a hírközlő hálózathoz való hozzáférést megadják, vagy pedig további követelményeknek is teljesülniük kell.
- 45 A kérdést előterjesztő bíróság konkrétan arra kíván választ kapni, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosításán kívül az is szükséges-e, hogy egyrészt szerződéses kapcsolat álljon fenn a szolgáltatás igénybe vevője és a szolgáltató között, másrészt pedig hogy a szolgáltató reklámozza az említett szolgáltatást.
- 46 E tekintetben a 2000/31 irányelv „Egyszerű továbbítás” című 12. cikkének szövegéből az következik, hogy az e rendelkezésben említett szolgáltatás nyújtásának magában kell foglalnia a hírközlő hálózaton keresztül történő információtovábbítást.
- 47 Az említett rendelkezés továbbá azt is kimondja, hogy az ugyanebben a rendelkezésben előírt felelősség alóli mentesség csak a továbbított információk vonatkozásában érvényesül.
- 48 Végül a 2000/31 irányelv (42) preambulumbekkezdése szerint az „egyszerű továbbítás” pusztán automatikus és passzív, műszaki jellegű tevékenység.

- 49 Ebből az következik, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosításának nem kell túllépnie a szükséges információtovábbítás végrehajtására irányuló, ilyen automatikus és passzív műszaki eljárás kereteit.
- 50 Másodszor, a 2000/31 irányelv többi rendelkezéséből, illetve célkitűzéseiből sem következik, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosításához további követelmények fennállása is szükséges, például hogy a szolgáltatás igénybe vevője és a szolgáltató között szerződéses kapcsolat legyen, vagy hogy a szolgáltató reklámeszközökkel népszerűsítse az említett szolgáltatást.
- 51 Kétségtől megállapítható, hogy a 2000/31 irányelv 2. cikkének b) pontjának német szövegváltozata az *anbieten* igére utal, amelyet a szerződési ajánlat fogalmára, és ezáltal bizonyos reklámozási formára való utalásként lehet érteni.
- 52 Az uniós jogi rendelkezések egységes alkalmazásának, és ebből következően egységes értelmezésének szükségessége azonban kizárja azt, hogy egy rendelkezés szövegét kétség esetén egyik szövegváltozatának alapulvételével elszigetelten vizsgálják, és éppen azt követeli meg, hogy a más hivatalos nyelveken elfogadott változatok fényében értelmezzék és alkalmazzák azt (2011. június 9-i Eleftheri tileorasi és Giannikos ítélet, C-52/10, EU:C:2011:374, 23. pont).
- 53 Márpedig az említett 2. cikk b) bekezdésének többi – például a spanyol, a cseh, az angol, a francia, az olasz, a lengyel, illetve a szlovák – nyelvi változata olyan igéket használ, amelyek nem tartalmazzák a szerződési ajánlat vagy a reklám ilyen értelmű fogalmát.
- 54 A fentiekre tekintettel a második és a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítására irányuló, e rendelkezésben említett szolgáltatás nyújtásához a hozzáférésnek nem kell túllépnie a szükséges információtovábbítás végrehajtására irányuló, automatikus és passzív műszaki eljárás kereteit, és nem kell további követelményeknek teljesülniük.

A hatodik kérdésről

- 55 Hatodik kérdésével – amelyet a sorban harmadikként kell megvizsgálni – a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az ezen irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltételt megfelelően alkalmazni kell az említett 12. cikk (1) bekezdésére.
- 56 E tekintetben magának a 2000/31 irányelvnek a felépítéséből az következik, hogy az uniós jogalkotó meg kívánta különböztetni egymástól az egyszerű továbbításra, a gyorsítótárban történő rögzítésre és a tárhelyszolgáltatásra vonatkozó szabályokat, mivel ezeket a tevékenységeket az irányelv eltérő rendelkezései szabályozzák.
- 57 Ebben az összefüggésben az említett irányelv 12. cikke (1) bekezdésének, 13. cikke (1) bekezdésének és 14. cikke (1) bekezdésének összehasonlításából kitűnik, hogy az e rendelkezésekben előírt felelősség alóli mentességekre az érintett tevékenységtípustól függően különböző alkalmazási feltételek vonatkoznak.
- 58 Konkrétan a 2000/31 irányelv „Tárhelyszolgáltatás” című 14. cikkének (1) bekezdése különösen úgy rendelkezik, hogy a webhelyszolgáltatóknak ahhoz, hogy az e rendelkezésben foglaltak alapján mentesülhessenek a felelősség alól, tudomásszerzést követően haladéktalanul intézkedniük kell a jogellenes információk eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.
- 59 A 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdése viszont nem ír elő ilyen feltételt a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítóját megillető, felelősség alóli mentességhez.

- 60 Végeredményben – ahogyan erre a főtanácsnok indítványának 100. pontjában rámutatott – a webhelyszolgáltató helyzete és a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítójának helyzete a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételre tekintettel nem hasonlít egymásra.
- 61 Ezen irányelv (42) preambulumbekkezdéséből ugyanis az következik, hogy az említett irányelvben megállapított, felelősség alóli mentességeket arra tekintettel írták elő, hogy a különböző szolgáltatói kategóriák – például a hírközlő szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítói és a webhelyszolgáltatók – által gyakorolt tevékenységek pusztán automatikus és passzív, műszaki jellegű tevékenységek, következésképpen e szolgáltatóknak nincsen tudomásuk az így továbbított, illetve tárolt információkról, és nem gyakorolnak felettük ellenőrzést sem.
- 62 Ugyanakkor a webhelyszolgáltató által nyújtott, adattárolásra irányuló szolgáltatás hosszú távra szól. Következésképpen a webhelyszolgáltató az általa tárolt egyes információk jogellenességéről a tárolás elvégzését követő időpontban is tudomást szerezhet, amikor még mindig felléphet az információk eltávolítása, illetve a hozzáférhetőségük megszüntetése érdekében.
- 63 A hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítója által nyújtott adattovábbítási szolgáltatás viszont rendszerint nem tart hosszabb ideig, így ez a személy az információk továbbítását követően már nem gyakorol ellenőrzést azok felett. E feltételek mellett a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítója a webhelyszolgáltatóval ellentétben gyakran nem tud utólag fellépni bizonyos információk eltávolítása, illetve a hozzáférhetőségük megszüntetése érdekében.
- 64 Mindenesetre a jelen ítélet 54. pontjából az következik, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdése nem ír elő további feltételt azon kívül, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítására irányuló, szóban forgó szolgáltatás nyújtásához a hozzáférésnek nem kell túllépnie a szükséges információtovábbítás végrehajtására irányuló, automatikus és passzív műszaki eljárás kereteit.
- 65 A fentiekre figyelemmel a hatodik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ezen irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltételt nem kell megfelelően alkalmazni az említett 12. cikk (1) bekezdésére.

A hetedik és a nyolcadik kérdésről

- 66 A kérdést előterjesztő bíróság hetedik és nyolcadik kérdése, amelyeket együttesen, a sorban negyedikként kell megvizsgálni, lényegében arra irányul, hogy úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését az ezen irányelv 2. cikkének b) pontjával összefüggésben, hogy az e rendelkezésben említetten kívül más követelmények is támasztandók a hírközlő hálózathoz való hozzáférést biztosító szolgáltatás nyújtójával szemben.
- 67 E tekintetben a 2000/31 irányelv 2. cikkének b) pontjával összefüggésben értelmezett 12. cikkének (1) bekezdése csak egyetlen követelményt ír kifejezetten elő az ilyen szolgáltatóval szemben, nevezetesen azt, hogy információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személynek kell lennie.
- 68 E vonatkozásban az említett (41) preambulumbekkezdésből az következik, hogy az uniós jogalkotó a 2000/31 irányelv elfogadásával egyensúlyt teremtett a különböző érdekek között. Ebből következően az irányelv egészét, és különösen a 2. cikkének b) pontjával összefüggésben értelmezett 12. cikkének (1) bekezdését úgy kell tekinteni, mint amely ezt az uniós jogalkotó által megteremtett egyensúlyt juttatja kifejezésre.
- 69 E feltételek mellett a Bíróságnak nem feladata, hogy az uniós jogalkotó helyébe lépve e rendelkezésre olyan alkalmazási feltételeket írjon elő, amelyekről az uniós jogalkotó nem rendelkezett.

- 70 Ezt az egyensúlyt felboríthatná ugyanis, ha a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében előírt mentesség feltételül olyan követelmények betartását szabnák, amelyeket az uniós jogalkotó nem helyezett kifejezetten kilátásba.
- 71 A fentiekre tekintettel a hetedik és a nyolcadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését az ezen irányelv 2. cikkének b) pontjával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférést biztosító szolgáltatás nyújtójával szemben az e rendelkezésben említetten kívül nem támasztandók további követelmények.

A negyedik kérdésről

- 72 A kérdést előterjesztő bíróság negyedik kérdése, amelyet a sorban ötödikként kell vizsgálni, lényegében arra irányul, hogy úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal nem ellentétes, ha az a személy, akinek valamely műhöz fűződő jogait megsértették, a jogsértéstől való eltiltásra, kártérítésre, valamint a felszólítási és a bírósági eljárási költségek megfizetésére vonatkozó igénygel lép fel az olyan hírközlő hálózathoz hozzáférést nyújtó szolgáltatóval szemben, amelynek szolgáltatásait e jogsértés elkövetéséhez használták.
- 73 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférést biztosító szolgáltatás nyújtóit ne terhelje felelősség a szolgáltatás igénybevevői által továbbított információért, azzal a három feltétellel, hogy nem ezek a szolgáltatók kezdeményezik az adatátvitelt, hogy nem választják ki az adatátvitel címzettjét, és nem választják meg vagy módosítják a továbbított információt.
- 74 Következésképpen ha az említett három feltétel teljesül, akkor nem áll be a hírközlő hálózathoz való hozzáférést biztosító szolgáltatás nyújtóját terhelő felelősség, és így mindenképpen kizárt, hogy a szerzői jog jogosultja kártérítést követelhesen ezen szolgáltatótól amiatt, hogy harmadik személyek a hálózati kapcsolatot arra használták, hogy az ő szerzői jogait megsértsék.
- 75 Ebből következően az is mindenképpen kizárt, hogy a szerzői jog jogosultja kérhesse a kártérítési kérelmével összefüggésben felmerült felszólítási, illetve bírósági eljárási költségek megtérítését. Az ilyen kérelem ugyanis akkor minősül megalapozottnak, ha maga az alapkérelem is megalapozott, ami a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdése alapján kizárt.
- 76 Ugyanakkor a 2000/31 irányelv 12. cikkének (3) bekezdése pontosítja, hogy e cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a szolgáltatót a szerzői jogi jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék.
- 77 Következésképpen, ha harmadik személy jogsértés elkövetéséhez egy hírközlési hálózathoz hozzáférést nyújtó szolgáltató által számára elérhetővé tett internetkapcsolatot használ, akkor az említett irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével nem ellentétes az, hogy a szerzői jogi károsult a nemzeti hatóságtól vagy bíróságtól a szolgáltató eltiltását kérje a jogsértés folytatásának lehetővé tételétől.
- 78 Ebből következően azt kell megállapítani, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdése önmagában véve azt sem zárja ki, hogy ugyanez a személy az előző pontokban hivatkozottak szerint kérhesse az ilyen kérelem kapcsán felmerült felszólítási és bírósági eljárási költségek megtérítését.
- 79 A fentiekre figyelemmel a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha az a személy, akinek valamely műhöz fűződő jogait megsértették, kártérítést kérhet a hírközlő hálózathoz való hozzáférést nyújtó szolgáltatótól amiatt, hogy harmadik személyek ezt a hálózati hozzáférést a jogai megsértésére használták, valamint kérheti a kártérítési kérelmével összefüggésben felmerült felszólítási vagy bírósági

eljárási költségek megtérítését. Ezt a rendelkezést azonban úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha ez a személy e jogsértéstől való eltiltásra, valamint a felszólítási és a bírósági eljárási költségek megfizetésére vonatkozó igénnyel lép fel az olyan hírközlő hálózathoz hozzáférést nyújtó szolgáltatóval szemben, amelynek szolgáltatásait e jogsértés elkövetéséhez használták, abban az esetben, ha e kérelmeket azt követően nyújtják be, hogy nemzeti hatóság vagy bíróság eltiltotta ezt a szolgáltatót az említett jogsértés folytatásának lehetővé tételétől.

Az ötödik, a kilencedik és a tizedik kérdésről

- 80 A kérdést előterjesztő bíróság ötödik, kilencedik és tizedik kérdése, amelyeket együttesen, a sorban hatodikként kell megvizsgálni, lényegében arra irányul, hogy úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését az ezen irányelv 12. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben, az alapvető jogok védelméből eredő követelményekre, valamint a 2001/29 és a 2004/48 irányelvben foglalt szabályokra is figyelemmel, hogy azzal ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló olyan határozat meghozatala, amely kényszerítő bírság terhe mellett arra kötelezi a nyilvános internetkapcsolatot lehetővé tévő hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítóját, hogy akadályozza meg azt, hogy harmadik személyek egy bizonyos szerzői jogi védelem alatt álló művet vagy abból származó részleteket ezen az internetkapcsolaton keresztül fájlmegosztó weboldalak útján (*peer-to-peer*) a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek, amennyiben a hozzáférést nyújtó szolgáltató ugyan szabadon választhatja meg a határozatban foglaltaknak való megfelelés érdekében megteendő műszaki intézkedéseket, ám már bizonyítást nyert, hogy annak gyakorlatilag csak úgy felelhet meg, ha az internetkapcsolatot felfüggeszti, vagy jelszóvédelemmel látja el, vagy az internetkapcsolaton keresztül továbbított összes információt átvizsgálja.
- 81 Előjáróban le kell szögezni, hogy az olyan határozat, mint amelyet a kérdést előterjesztő bíróság kilátásba helyezett, amennyiben arra kötelezi az érintett hírközlő hálózathoz való hozzáférés nyújtóját, hogy akadályozza meg egy szerzői vagy szomszédos jog megsértésének a megismétlődését, a szellemi tulajdon védelméhez fűződő, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 17. cikkének (2) bekezdésében foglalt alapvető jog védelme körébe tartozik.
- 82 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy az említett határozat, mivel egyrészt az internet-hozzáférést nyújtó, említett személyt olyan kényszerrel sújthatja, amely annak gazdasági tevékenységét kedvezőtlenül érintheti, másrészt pedig korlátozhatja az ilyen szolgáltatás címzettjeinek az internethez való hozzáférés tekintetében fennálló szabadságát, sérti az egyénnek a vállalkozás szabadságához fűződő, a Charta 16. cikke által védett jogát, valamint másoknak a tájékozódás szabadságához való jogát, amelyet a Charta 11. cikke részesít oltalomban.
- 83 Márpedig amikor több, az uniós jog által védett alapvető jog ütközik egymással, az érintett nemzeti hatóságoknak, illetve nemzeti bíróságnak kell biztosítania az alapvető jogok közötti igazságos egyensúlyt (lásd ebben az értelemben: *Promusicae*-ítélet, C-275/06, EU:C:2008:54, 68. és 70. pont).
- 84 A Bíróság e tekintetben korábban már kimondta, hogy az olyan határozat, amely egy hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítójára bízta annak eldöntését, hogy milyen konkrét intézkedéseket tesz az előírányzott cél elérésére, bizonyos feltételek mellett alkalmas ennek az igazságos egyensúlynak a megteremtésére (lásd ebben az értelemben: 2014. március 27-i *UPC Telekabel Wien* ítélet, C-314/12, EU:C:2014:192, 62. és 63. pont).
- 85 Az adott ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság abból a feltevésből indul ki, hogy a határozat címzettje gyakorlatilag csupán három módon járhat el: az internetkapcsolaton keresztül továbbított összes információt átvizsgálja, megszünteti az internetkapcsolatot, vagy jelszóvédelemmel látja el.

- 86 A Bíróság kizárólag a kérdést előterjesztő bíróság által kilátásba helyezett ezen három intézkedés alapján vizsgálja meg a tervezett határozat uniós joggal való összeegyeztethetőségét.
- 87 Elsőként, ami az összes továbbított információ nyomon követését illeti: az ilyen intézkedést eleve ki kell zárni, mivel ellentétes a 2000/31 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével, amelynek értelmében tilos a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítóival szemben az általuk továbbított információk nyomon követésére vonatkozó általános kötelezettséget előírni.
- 88 Másodikként, az internetkapcsolat teljes megszüntetésére irányuló intézkedést illetően azt kell megállapítani, hogy a végrehajtása súlyosan sérti azon személy vállalkozási szabadságát, aki – akár csak kiegészítő jelleggel – internet-hozzáférés nyújtására irányuló gazdasági tevékenységet folytat, azáltal, hogy a vállalkozás szabadságát kevésbé korlátozó intézkedések kilátásba helyezése nélkül, egy kisebb szerzői jogi jogsértés megszüntetése érdekében gyakorlatilag teljes mértékben megtiltja számára e gazdasági tevékenység folytatását.
- 89 E feltételek mellett az ilyen intézkedést úgy kell tekinteni, mint amely nem tartja tiszteletben az azon alapjogok közötti ilyen igazságos egyensúly biztosításának követelményét, amelyeket egymással összhangba kell hozni (lásd ebben az értelemben: 2011. november 24-i Scarlet Extended-ítélet, C-70/10, EU:C:2011:771, 49. pont; analógia útján: 2015. július 16-i Coty Germany-ítélet, C-580/13, EU:C:2015:485, 35. és 41. pont).
- 90 Harmadikként az internetkapcsolat jelszóvédelemmel való ellátására irányuló intézkedést illetően rá kell mutatni, hogy ez a lépés a hírközlő hálózathoz való hozzáférést biztosító szolgáltató vállalkozási szabadságát és e szolgáltatás címzettjeinek tájékozási szabadságát is korlátozhatja.
- 91 Először is ugyanakkor meg kell állapítani, hogy az ilyen intézkedés nem sérti a hírközlő hálózathoz való hozzáférést nyújtó személy vállalkozás szabadságához való jogának lényeges tartalmát, mivel ez a lépés csupán az internet-hozzáférést nyújtó által folytatott tevékenység gyakorlásának egyik technikai részletszabályát változtatja meg elhanyagolható mértékben.
- 92 Másodszer: az internetkapcsolat jelszóvédelemmel való ellátására irányuló intézkedés nem tűnik olyan lépésnek, amely sértené az internet-hozzáférésre irányuló szolgáltatás címzettjei tájékozási szabadsághoz való jogának lényeges tartalmát, mivel csak arra kötelezi őket, hogy kérjenek jelszót, és emellett természetesen ez a kapcsolat csupán az egyik módja az internetelésnek.
- 93 Harmadszor: az ítélkezési gyakorlat szerint nem vitatott, hogy az intézkedésnek szigorúan célirányosnak kell lennie, vagyis arra kell szolgálnia, hogy a szerzői vagy szomszédos jogok harmadik személy által történő megsértésének anélkül vessen véget, hogy ez kihatással lenne az internet-hozzáférés nyújtójának szolgáltatásait igénybe vevő internetfelhasználók jogszerű információkhoz való hozzáféréseinek lehetőségére. Ellenkező esetben az internet-hozzáférés nyújtójának az említett felhasználók tájékozási szabadságába való beavatkozása az elérni kívánt célra figyelemmel indokolatlan lenne (2014. március 27-i UPC Telekabel Wien ítélet, C-314/12, EU:C:2014:192, 56. pont).
- 94 A hírközlő hálózathoz való hozzáférés nyújtójának a hálózati kapcsolat biztonsági védelemmel való ellátására irányuló intézkedése azonban nem tűnik olyan lépésnek, amely korlátozná az internet-hozzáférés nyújtójának szolgáltatásait igénybe vevő internetfelhasználók jogszerű információ-hozzáférési lehetőségeit, mivel ez a megoldás nem blokkolja az internetes oldalakat.
- 95 Negyedszer: a Bíróság korábban már kimondta, hogy az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló határozat címzettje által annak végrehajtása során megtett intézkedéseknek kellően hatékonyaknak kell lenniük a szóban forgó alapvető jog védelmének biztosításához, vagyis azt a hatást kell elérniük, hogy megakadályozzák, vagy legalábbis nehezen kivitelezhetővé tegyék a védelem alatt álló művek engedély nélküli megtekintéseit, és komolyan visszatartsák az ezen határozat címzettjének szolgáltatásait igénybe

vevő internetfelhasználókat attól, hogy a részükre az említett alapvető jog megsértésével hozzáférhetővé tett műveket megtekintsék (2014. március 27-i UPC Telekabel Wien ítélet, C-314/12, EU:C:2014:192, 62. pont).

- 96 E tekintetben meg kell állapítani, hogy egy internetkapcsolat jelszóvédelemmel való ellátására irányuló intézkedés eltántoríthatja az internetkapcsolat felhasználóit a szerzői vagy szomszédos jogok megsértésétől, amennyiben a kért jelszó megszerzéséhez fel kell fedniük a kilétüket, így tehát nem cselekedhetnek névtelenül; ezt a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.
- 97 Ötödször: emlékeztetni kell arra, hogy a kérdést előterjesztő bíróság szerint az általa ismertetett három intézkedésen kívül nem létezik más olyan lépés, amelyet a szóban forgóhoz hasonló hírközlő hálózathoz hozzáférést nyújtó szolgáltató a gyakorlatban megtehetne annak érdekében, hogy eleget tegyen az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló határozatnak.
- 98 Miután a Bíróság a másik két intézkedést elutasította, az az állítás, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítójának nem kell az internetkapcsolatot biztonsági védelemmel ellátnia, a szellemi tulajdonhoz fűződő jogot így tehát mindennemű védelemtől megfosztaná, ez pedig ellentétes lenne az igazságos egyensúly elvével (lásd analógia útján: 2015. július 16-i Coty Germany ítélet, C-580/13, EU:C:2015:485, 37. és 38. pont).
- 99 E feltételek mellett az internetkapcsolat jelszóvédelemmel való ellátására irányuló intézkedést olyan lépésnek kell tekinteni, amely szükséges a szellemi tulajdon védelméhez fűződő alapvető jog tényleges védelmének biztosításához.
- 100 A fentiekből az következik, hogy a jelen ítéletben ismertetett feltételek mellett az internetkapcsolat biztonsági védelemmel való ellátására irányuló intézkedést olyan lépésnek kell minősíteni, amely alkalmas a szellemi tulajdon védelméhez fűződő alapvető jog és a hírközlő hálózathoz való hozzáférést biztosító szolgáltató vállalkozási szabadságához fűződő jog, valamint az e szolgáltatás címzettjeinek tájékoztatási szabadságához való jog közötti igazságos egyensúly megteremtésére.
- 101 Következésképpen az ötödikként, kilencedikként és tizedikként feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését az ezen irányelv 12. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben, az alapvető jogok védelméből eredő követelményekre, valamint a 2001/29 és a 2004/48 irányelvben foglalt szabályokra is figyelemmel úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló olyan határozat meghozatala, amely kényszerítő bírság terhe mellett arra kötelezi a nyilvános internetkapcsolatot lehetővé tévő hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítóját, hogy akadályozza meg azt, hogy harmadik személyek egy bizonyos szerzői jogi védelem alatt álló művet vagy abból származó részleteket ezen az internetkapcsolaton keresztül fájlmegosztó weboldalak útján (*peer-to-peer*) a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek, amennyiben a hozzáférést nyújtó szolgáltató szabadon választhatja meg a határozatban foglaltaknak való megfelelés érdekében megteendő műszaki intézkedéseket, még ha a választása egyedül az internetkapcsolat jelszóvédelemmel való ellátására szűkíthető is le, feltéve hogy az internetfelhasználóknak a kért jelszó megszerzéséhez fel kell fedniük a kilétüket, így tehát nem cselekedhetnek névtelenül, amit pedig a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

A költségekről

- 102 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) 12. cikkének (1) bekezdését az ezen irányelv 2. cikkének a) pontjával és az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról [helyesen: a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás megállapításáról] szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének 2. pontjával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy egy olyan, az alapügyben szereplőhöz hasonló szolgáltatás, amelyet egy hírközlő hálózat működtetője nyújt, és amely a hálózatnak a nyilvánosság számára történő ingyenes rendelkezésre bocsátására irányul, az elsőként említett rendelkezés értelmében vett „információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak” minősül abban az esetben, ha azt az érintett szolgáltató az általa értékesített áruk vagy az általa nyújtott szolgáltatások reklámozása céljából nyújtja.
- 2) A 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítására irányuló, e rendelkezésben említett szolgáltatás nyújtásához a hozzáférésnek nem kell túllépnie a szükséges információtovábbítás végrehajtására irányuló, automatikus és passzív műszaki eljárás kereteit, és nem kell további követelményeknek teljesülniük.
- 3) A 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ezen irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltételt nem kell megfelelően alkalmazni az említett 12. cikk (1) bekezdésére.
- 4) A 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését az ezen irányelv 2. cikkének b) pontjával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a hírközlő hálózathoz való hozzáférést biztosító szolgáltatás nyújtójával szemben az e rendelkezésben említetten kívül nem támasztandók további követelmények.
- 5) A 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha az a személy, akinek valamely műhöz fűződő jogait megsértették, kártérítést kérhet a hírközlő hálózathoz való hozzáférést nyújtó szolgáltatótól amiatt, hogy harmadik személyek ezt a hálózati hozzáférést a jogai megsértésére használták, valamint kérheti a kártérítési kérelmével összefüggésben felmerült felszólítási vagy bírósági eljárási költségek megtérítését. Ezt a rendelkezést azonban úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha ez a személy e jogsértéstől való eltiltásra, valamint a felszólítási és a bírósági eljárási költségek megfizetésére vonatkozó igénnyel lép fel az olyan hírközlő hálózathoz hozzáférést nyújtó szolgáltatóval szemben, amelynek szolgáltatásait e jogsértés elkövetéséhez használták, abban az esetben, ha e kérelmeket azt követően nyújtják be, hogy nemzeti hatóság vagy bíróság eltiltotta ezt a szolgáltatót az említett jogsértés folytatásának lehetővé tételétől.
- 6) A 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését az ezen irányelv 12. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben, az alapvető jogok védelméből eredő követelményekre, valamint a 2001/29 és a 2004/48 irányelvben foglalt szabályokra is figyelemmel úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló olyan határozat meghozatala, amely kényszerítő bírság terhe mellett arra kötelezi a nyilvános internetkapcsolatot lehetővé tévő hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosítóját, hogy akadályozza meg azt, hogy harmadik személyek egy bizonyos szerzői jogi védelem alatt álló művet vagy abból származó részleteket ezen az internetkapcsolaton keresztül fájlmegosztó

weboldalak útján (*peer-to-peer*) a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek, amennyiben a hozzáférést nyújtó szolgáltató szabadon választhatja meg a határozatban foglaltaknak való megfelelés érdekében megteendő műszaki intézkedéseket, még ha a választása egyedül az internetkapcsolat jelszóvédelemmel való ellátására szűkíthető is le, feltéve hogy az internetfelhasználóknak a kért jelszó megszerzéséhez fel kell fedniük a kilétüket, így tehát nem cselekedhetnek névtelenül, amit pedig a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

Aláírások